

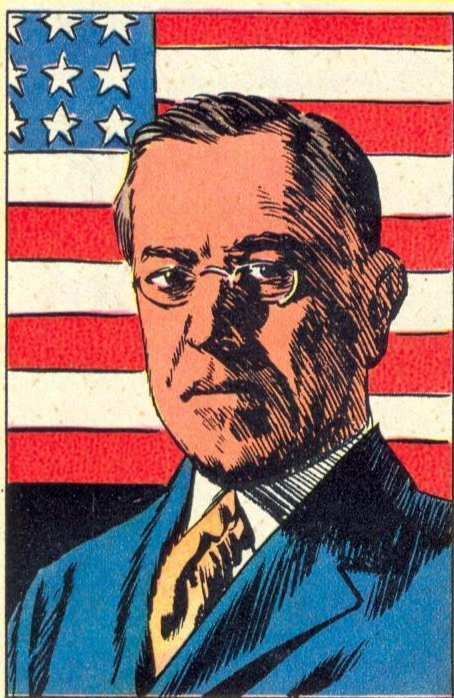
DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

TEKENINGEN : L. EN F. FUNCKEN

TEKST DOOR J. SCHOONJANS

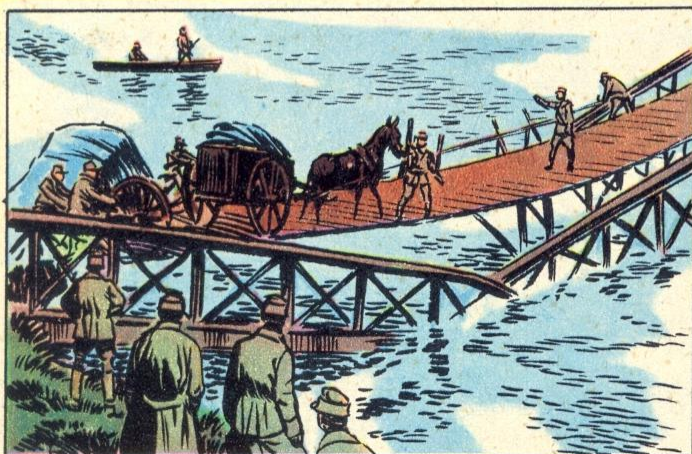
Het beslissend ogenblik

HET jaar 1917 betekende een keerpunt in de oorlog. Rusland was weggefallen en daarmee veranderde heel de situatie. De Centralen zagen de mogelijkheid om te overwinnen, want Duitsland kon al zijn aandacht en al zijn macht thans aan Frankrijk besteden. Aan de zijde van de Geallieerden was de moed er uit, zowel de burgers als de soldaten waren de oorlog beu. Was het ogenblik niet geschikt om een grote slag te slaan ?

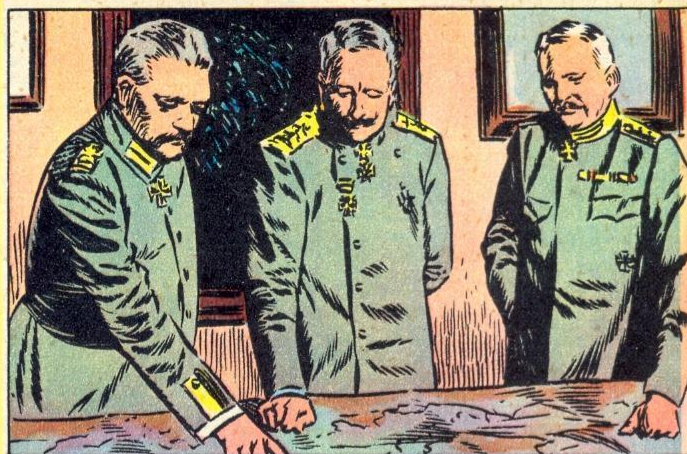
DE AMERIKAANSE INTERVENTIE

DE Duitsers maakten zich grote zorgen om de Britse blocus en zij beantwoordden die met de duikbootoorlog. Alle konvoien met levensmiddelen bestemd voor Engeland werden aangevallen en getorpedeerd. Zelfs de neutrale schepen moesten er aan geloven. In 1915 werd de Lusitania, die Amerikaanse onderdanen aan boord had, getorpedeerd. Woodrow Wilson, president van de Ver. Staten, besloot tot een militaire interventie en op 6 april 1917 verklaarde hij Duitsland de oorlog. Men meende eerst dat het slechts een formaliteit was, maar dat bleek niet het geval want de Amerikanen ontscreepten in Frankrijk. Zij hadden een nieuw wapen bij : de « pantserwagen ».

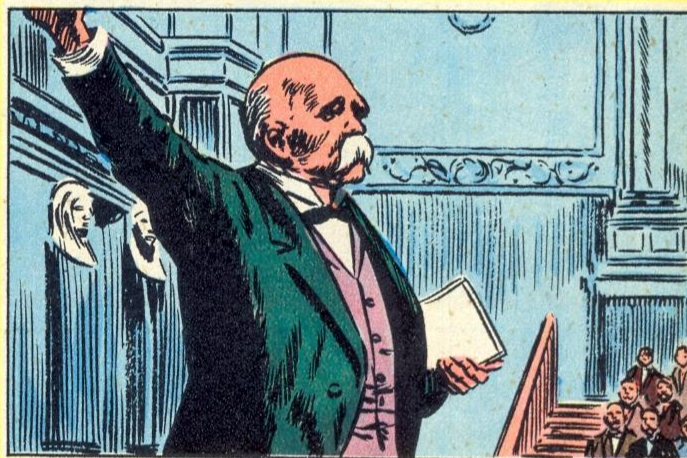
CAPORETTO

DE Geallieerden zaten op dit ogenblik in een hachelijke positie gekneld. Op 26 oktober 1917 werd de Italiaanse generaal Cadorna te Caporetto verslagen. Het was een ware ramp. De Oostenrijks-Hongaarse en Duitse legers trokken over de Alpen, overmeesterden Isonzo en Tagliamento en maakten zo maar eventjes 293.000 Italianen krijgsgevangen. Zij maakten verder 3.000 kanonnen buit — dat was de helft van de artillerie — 73.000 paarden en muilezels. Zij bedreigden Venetië en rukten op naar de Piave. Daar konden de Italianen het Duitse offensief tot staan brengen.

DE OUDE MAARSCHALK

IN het begin van het jaar 1918 werden te Berlijn nieuwe plannen ontworpen voor een grootscheepse aanval. Het bevel werd toevertrouwd aan twee doorwinterde veldheren : de oude maarschalk von Hindenburg — de grote overwinnaar van Tannenberg — en Ludendorff. Deze laatste zei : « Het zal een harde strijd worden ! » Duitsland beschikte over 20 divisies meer dan zijn tegenstander. Het groot offensief werd ingezet op 21 maart om 4 uur 's ochtends...

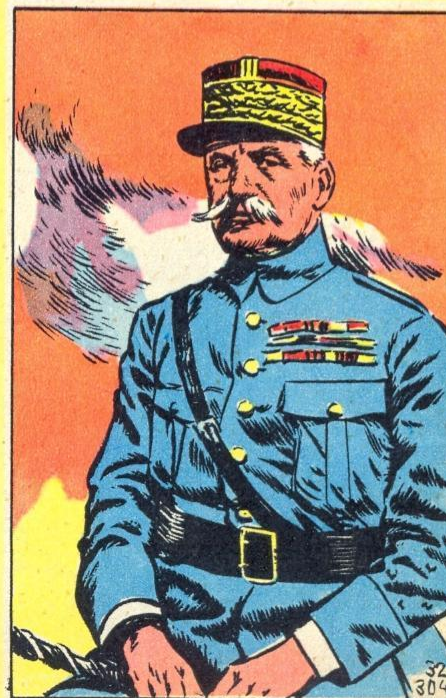

DE TIJGER

HET was een dramatisch moment. De Geallieerden hadden echter grote staatslui : Lloyd George in Engeland en Georges Clemenceau, bijgenaamd de Tijger, in Frankrijk. Het programma van Clemenceau was het volgende : « Binnenlandse politiek : ik voer oorlog ; buitenlandse politiek : ik voer oorlog ! En ik zal oorlog voeren tot het laatste kwartier, want wij zullen dat laatste kwartier krijgen ! »

FOCH

DE Geallieerden besloten het opperbevel in handen te geven van generaal Foch, die de titel van maarschalk kreeg. Zijn lijfspreuk — en meteen zijn laatste woord was : « Vooruit maar ! » Hij voerde het bevel over het Franse leger, het Engelse leger van maarschalk Douglas Haig, het Amerikaanse leger van generaal Pershing en het Belgisch leger van koning Albert. Op 18 juli 1918 kon Foch het offensief van de Duitsers stoppen. Hij beval dat het tegenoffensief op 8 juni zou worden ingezet. Het beslissend ogenblik was aangebroken...

WORDT VOORTGEZET